

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13CoP/35/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6816200523
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6816200523.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ferdinanda Zimmermanna a sudkýň JUDr. Danice Kočíčkovej a JUDr. Amy Odalošovej v právnej veci starostlivosti o maloleté dieťa: S. D., nar. XX.XX.XXXX, zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce sociálnych vecí a rodiny Revúca, dieťa rodičov matky: C.. S. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXX/X, XXX XX P., zastúpená JUDr. Róbertom Lakatošom, advokátom so sídlom Daxnerova 5, 979 01 Rimavská Sobota, a otca: I. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. XXX/XX, XXX XX P., zastúpený JUDr. Ladislavom Korfantom, advokátom so sídlom Cyrila a Metoda 4, 048 01 Rožňava, v konaní o určenie výživného, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Revúca č. k. 6P/9/2016-24 zo dňa 22. 03. 2016, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd prvým výrokom zamietol návrh matky na spätné priznanie výživného na maloletú podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine. Druhým výrokom rozhodol, že žiadny z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení predmetného uznesenia okresný súd uviedol, že vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi: kópie poštových peňažných poukazov č. I. 4-5, správa kolízneho opatrovníka č. I. 15, pripojený spis Okresného súdu Revúca sp. zn. 6P/33/2015, listinnými dôkazmi predloženými otcom na pojednávaní, a výsluchom matky a otca, na základe čoho z vykonaného dokazovania nevyplývali žiadne skutočnosti, ktoré by matke objektívne bránili v podaní návrhu na určenie vyživovacej povinnosti otca k maloletej dcére za dobu do rozvodu manželstva účastníkov konania už skôr ako až po rozvode manželstva účastníkov konania. Najmä za situácie, ak sa otec dieťaťa mal vyjadriť tak, že bez rozhodnutia súdu matke na dieťa nedá ani jedno euro, muselo byť matke jasné, že o vyživovacej povinnosti otca za dobu do rozvodu manželstva rozhodnuté nebude v konaní o rozvod manželstva vedenom na návrh matky, s ktorým je spojené konanie o úpravu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu až pre dobu po rozvode manželstva rodičov maloletého dieťaťa. Práve vzhľadom k takémuto vyjadreniu otca bolo potom dôvodné a nevyhnutné zo strany matky začať aj osobitné konanie o úprave rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu za dobu do rozvodu manželstva samostatným návrhom včas. V tejto súvislosti preto nemôže byť rozhodujúce ani to, že vo veci rozvodu manželstva účastníkov konania súd prvýkrát rozhodol dňa 14.05.2015, pričom procesný postup súdu prvého stupňa, ktorý bol odvolacím súdom vyhodnotený ako nesprávny, mal za následok zrušenie rozsudku súdu prvého stupňa odvolacím súdom a opätovné rozhodnutie vo veci až v mesiaci november 2015, keďže určenie vyživovacej povinnosti otca za dobu do rozvodu manželstva predmetom tohto konania nebolo a bez ohľadu na čas rozhodnutia vo veci si otec svoji vyživovaciu povinnosť k dieťaťu podľa tvrdení matky neplnil riadne už od mesiaca február 2015.

Ostatné dôvody uvádzané matkou, že matka mesiac po odsťahovaní zo spoločnej domácnosti podala návrh na rozvod manželstva, ktorý bol otcovi dieťaťa doručený v mesiaci apríl 2015, že otec dieťaťa v dobe od 01.02.2015 do 22.12.2015 poberal prídavok na dieťa a uplatňoval si daňový bonus, že otec maloletej prípadne aj sám uznáva, že v rozhodnej dobe matke na výživu dieťaťa nijako finančne neprispel, ako aj objektívne existujúce potreby maloletej a možnosti otca plniť si vyživovaciu povinnosť, nie sú okolnosťami, ktoré by bolo možné považovať za dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle § 77 ods. 1 Zákona o rodine, pretože ide o skutočnosti podstatné pre posúdenie výšky vyživovacej povinnosti otca v rozhodnom období.

Z hore uvedených dôvodov, preto okresný súd návrh matky ako nedôvodný v celom rozsahu, zamietol.

Proti rozsudku odvolanie podala matka. Vytýkala súdu, že nesprávne právne posúdil vec a dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, preto žiadala, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec tomuto súdu vrátil na ďalšie konanie.

Z odvolania matky vyplýva, že v úvode odvolania matka maloletej zdôraznila niekoľko dôvodov, ktoré už uviedla vo svojom návrhu na začatie konania. Poukázala na dôvodovú správu k ust. § 77 ods. 1 Zákona o rodine, pričom má za to, že záujmom zákonodarcu bolo predovšetkým zabrániť takým špekuláciám a zneužívaniu, keď napr. jeden z rodičov tvrdí, že druhý si neplnil vyživovaciu povinnosť spätne. Naviac sa domnieva, že napriek rešpektovaniu princípu „neznalosť zákona neospravedlňuje“, aj v prípade tohto princípu platí, že v konkrétnych súvislostiach ustupuje dôležitejšiemu princípu, ktorým je princíp ochrany maloletého dieťaťa. Na zdôraznenie nesprávnosti napadnutého rozhodnutia nakoniec uviedla, že o určenie výživného požiadala len s časovým odstupom, tak v takomto jej konaní nemožno vidieť snahu o zneužitie tohto inštitútu. Vzhľadom na dĺžku omeškania malo byť podľa jej názoru zohľadnené, že ako oprávnená osoba nemohla predvídať, že otec ako povinný nebude platiť výživné.

Otec maloletej sa k podanému odvolaniu matky vyjadril. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil. Rozsudok prvostupňového súdu považuje v celom rozsahu za správny a odvolanie navrhovateľky za nedôvodné. Uviedol, viaceré skutkové okolnosti, ktoré dosvedčujú správne rozhodnutie okresného súdu.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v rozsahu určenom § 212 ods. 1 zákona č.99/1963 Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte len „OSP“) bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a rozsudok okresného súdu potvrdil podľa § 219 ods. 1 OSP ako vo výroku vecne správny.

Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine, tretia veta, výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Pri určovaní výživného za minulé obdobie súd zisťuje, aké boli konkrétne schopnosti, možnosti, zárobkové pomery povinného, potreby dieťaťa, prihliada na už poskytnuté plnenia, poskytovanie bývania, osobnej starostlivosti a hodnotí aj ďalšie zákonné kritériá. Súd posudzuje skutočný stav, aký existoval v minulosti. Dôvodmi hodnými osobitného zreteľa sú napríklad zdravotný stav oprávnenej osoby, ktorý jej zabránil včas uplatniť nárok, konanie ktoré má znaky trestného činu spočívajúce v bránení uplatnenia nároku na výživné (vyhrážky, násilie).

Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že otec maloletej si do právoplatnosti rozvodu riadne plnil rodičovské povinnosti, vrátane vyživovacej povinnosti, čo aj náležite zdokladoval.

Na strane navrhovateľky nebola splnená zákonná podmienka pre aplikáciu § 77 ods. 1 Zákona o rodine a to dôvody osobitného zreteľa, čiže okolnosti, ktoré by jej bránili, aby podala návrh na súd neskôr. Navrhovateľka nemala tak vážne zhoršený zdravotný stav aby nemohla podať návrh na súd a ani jej v tom nikto nebránil.

Z nálezu ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 131/2010, vyplýva že ak sú odvolacie námietky týkajúce sa právneho posúdenia veci totožné z dôvodmi návrhu na začatie konania a prvostupňový súd na ne reagoval požadovaným spôsobom, odvolací súd odkáže na správnosť dôvodov v rozhodnutí súdu prvého stupňa postupom podľa § 219 ods. 2 OSP.

Navrhovateľka vo svojom odvolaní doručenému súdu dňa 20. 04. 2016 uviedla rovnaké dôvody ako aj vo svojom návrhu na začatie konania, z ktorými sa prvostupňový súd náležite vysporiadal. Ostatné dôvody považuje krajský súd za nedôvodné, pretože z vyjadrenia otca maloletej je zrejmé, že si svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletej plnil v adekvátnom rozsahu.

Na základe vyššie uvedených dôvodov rozhodol odvolací súd tak ako znie enunciát tohto rozhodnutia.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.